

РЕШЕНИЕ

№ 149

гр. Габрово, 05.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ГАБРОВО в публично заседание на пети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Полина Пенкова

при участието на секретаря Милкана Ив. Шаханова Балтиева като разгледа докладваното от Полина Пенкова Гражданско дело № 20214200100133 по описа за 2021 година

за да се произнесе ,взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по предявен от Г. В. ИВ. ,чрез пълномощника адв.Д. иск срещу ЗК“ЛЕВ ИНС“АД, с цена на иска 200 000 лв.

Наведените в исковата молба твърдения са ,че при настъпило на 17.07.2020г. ПТП, причинено от водача на лек автомобил „ОЗ“ с рег.№*** – Н. СТ. Б., е пострадала дъщерята на ищцата Р. М. Б.а. Същата е била настанена за лечение в МБАЛ-Габрово с тежка ЧМТ и с опасност за живота. Въпреки оказаната ѝ навременна медицинска помощ, на 06.08.2020г. Р.Б.а е починала. Ищцата е била много близка и привързана към загиналата си дъщеря. Техният съвместен живот е бил хармоничен, белязан с много любов , взаимна подкрепа ,силна емоционална привързаност. Р. Б.а е осигурявала издръжката на своите родители и е била тяхна опора във всичко. Загубата на дъщеря ѝ е оказала силно отрицателно въздействие върху емоционално психическото състояние на ищцата, поради близките отношения ,които е имала, докато е била жива, и помощта и подкрепата, от които се е лишила вследствие нейната смърт. Младата възраст, на която дъщеря ѝ е загубила своя живот, безспорно е засилило емоционалната травма на ищцата. Дъщеря ѝ е била семейна ,с дете на четири години, трудово ангажирана. Била е изключително лъчезарна, добронамерена и отзивчива. Между нея и майка ѝ е имало изградени трайни отношения на любов и привързаност. Смъртта ѝ лишава ищцата от тези взаимоотношения, като не може да преодолее емоционалния си срыв. Ищцата е променена емоционално ,ограничила е социалните си контакти и не може да преодолее нежеланието си да общува с околните от тази емоционална загуба. Пасивната легитимация на ответното дружество обосновава с

наличието на валидно сключена застраховка ГО към датата на ПТП за управлявания от Н. СТ. Б. лек автомобил ,по застрахователна полица BG/22/119002681332. На 17.11.2020г. ищцата е предявила застрахователната си претенция пред ответника по реда на чл.380 КЗ, но не се е стигнало до извънсъдебно споразумение.

Претендира се да бъде осъдено ответното дружество да заплати на ищцата обезщетение за претърпени вследствие ПТП на 17.07.2020г. неимуществени вреди от смъртта на нейта дъщеря Р.Б.а в размер на 200 000лв.,ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 08.12.2020г. – изтичането на 15 работни дни от предявяване на претенцията на пострадалото лице пред застрахователя по реда на чл.380 КЗ, както и направените по делото разноси.

В депозирания от ответника писмен отговор искът се оспорва по основание и размер. Оспорва се вината на водача на лекия автомобил С.Б. за настъпване на ПТП и наличието на причинно-следствена връзка между ПТП и смъртта на Р.Б.а. Твърди се, че дружеството не е постановило отказ за заплащане на застрахователно обезщетение и не е дало повод за завеждане на делото. Прави се възражение за съпричиняване на вредата от пострадалата поради нарушаване на чл.137а ,ал.1 ЗДвП, като е пътувала без поставен обезопасителен колан. Оспорват се твърденията на ищцата за търпените неимуществени вреди и техния интензитет, за получена тежка психо-емоционална травма , вследствие на пътния инцидент. Излагат се доводи ,че размерът на претендираното обезщетение е значително завишен и не съответства на критериите по чл.52 ЗЗД. Оспорва се и дължимостта на мораторната лихва. Относно момента на изпадане в забава , ответникът се позовава на чл.496,ал.1 КЗ и сочи,че дружеството е изпаднало в забава на 17.02.2021г. – три месеца след предявяване на застрахователната претенция на 17.11.2020г.

В с.з. на 05.10.2021г. е направено изменение по чл.214 ГПК относно размера на предявения иск,като се счита предявен за сумата от 150 000лв.

Съдът ,като взе предвид събраните по делото доказателства и наведените от страните доводи, прие за установено следното :

От събраните по делото доказателства се установява ,че на 17.07.2020г. е настъпило ПТП, причинено от водача на лек автомобил „ОЗ” с рег.№**** , при което е пострадала дъщерята на ищцата Р.М.Б.а и по-късно починала.

Към датата на настъпване на процесното ПТП за лек автомобил „ОЗ” с рег.№*** е имало сключена застраховка Гражданска отговорност с ответното застрахователно дружество, ,видно от представената по делото справка на л.27.

Ищцата е претендирала изплащане на застрахователно обезщетение от ответното застрахователно дружество, която претенция е входирана при застрахователя на 17.11.2020г. и по нея е била образувана щета №0000-1000-01-20-7497.С писмо №13915/23.12.2020г. пълномощникът на ищцата е бил уведомен за необходимостта от представяне на допълнителни документи , посочени в писмото , както и за липсата на основание за уважаване на претенцията съгласно чл.496,ал.2 КЗ.

С влязла в сила присъда по нохд.№129/2021г. на Габровски окръжен съд Н. СТ. Б. е признат за виновен в това, че на 17.07.2020г. при управление на МПС - лек автомобил „ОЗ” с рег.№****, нарушил правилата за движение по пътищата: чл.21,ал.1 ЗДВП и чл.73,ал.1 ППЗДВП, като управлявал автомобила със скорост от 116 км/ч и по непредпазливост причинил смъртта на возещата се на предна дясна седалка до него Р.М.Б.а ,починала на 06.08.2020г.,като след деянието направил всичко зависещо от него за оказване помощ на пострадалата – престъпление по чл.343а,ал.1,б”б” във вр. с чл.343,ал.1 ,б „в”,пр. първо във вр. с чл.342,ал.1 НК.

От показанията на св.Б. , съпруг на починалата и участник в ПТП като водач на лекия автомобил,се установява,че в деня на инцидента двамата пътували за работа. Не си спомня дали съпругата му е била с предпазен колан . Пътувала е на предна дясна седалка. Свидетелят бил с колан. Не е видял как се е ударила съпругата му.Той не е пострадал, имал болки само за ден-два. До инцидента са живеели заедно от шест години. Родителите на съпругата му живеят в същото село, имат и други деца,които са при тях. Родителите на съпругата му са им помагали за детето , за всичко. Към момента на ПТП съпругата му е работела. Съпругата му и ишцата са поддържали много добри отношения , винаги са били заедно, виждали са се почти всеки ден. Взаимно са си помагали като едно семейство .Като всяка майка, ишцата много тежко преживяла смъртта на детето си. След инцидента ежедневието ѝ било изпълнено с мъка и болка. Всеки ден ходели заедно на гробищата. Много плачела.Обвинявала го за събитията.

От показанията на св.И., съпруг на ишцата, се установява,че тя и дъщеря им са били в много добри отношения. Всеки ден дъщеря им ходела при тях. В много добри и близки отношения били. Всяка седмица се събирали с децата,всички.След катастрофата животът им се обърнал.Загубили тази радост, с която живеели всеки ден. Вече всичко е постоянно мъка,сълзи. Мъката е неописуема. Не е правилно родител да изпраща детето. Тази мъка не може да се забрави. Ишцата плаче постоянно. Спряла да се храни, значително отслабнала . Все казва,че ще върви при дъщеря си. Няма думи,с които да се опише мъката.

Свидетелите Б. и И. установяват свои лични впечатления. Заявеното от тях не е опровергано от останалите доказателства по делото, предвид на което и ценени в хипотезата на чл.172 ГПК,няма основание да не бъдат кредитирани техните показания.

От заключението на комплексната СМАТЕ се установява, че лекият автомобил, в който е пътувала пострадалата при ПТП, е оборудван фабрично за предните седалки с триточкови обезопасителни колани. Експертизата приема,че ако пострадалата при процесното ПТП Р.Б.а е пътувала с поставен предпазен колан, е нямало да получи тежката ЧМТ, довела до смъртта ѝ. Тези констатации на вещите лица са направени при отчитане предназначението на предпазния колан и при съпоставяне на травматичните увреждания с данните от протокола за оглед и установената скорост на движение на лекия автомобил.

Заключението по СМАТЕ не е оспорено. Изводите на вещите лица не са опровергани от останалите доказателства по делото – данните от констативен протокол от 17.07.2020г. и показанията на св.Б..

От съдържанието на представените по делото две епикризи не се установява отразените в тях заболявания при ищцата да са вследствие негативните изживявания от смъртта на дъщеря ѝ.

Установеното от събраните по делото доказателства, дава основание да се приеме, че е осъществен фактическият състав на чл.432,ал.1 КЗ за ангажиране отговорността на ответното застрахователно дружество за обезщетяване претърпените от ищцата неимуществени вреди от смъртта на нейната дъщеря Р.Б.а в резултат на ПТП на 17.07.2020г. Родствената връзка между ищцата и починалата Р.Б.а е установена от представените по делото писмени доказателства и обосновава приложимостта на чл.478,ал.2 КЗ

Съгласно разпоредбата на чл.432,ал.1 КЗ увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" при спазване изискванията по чл.380.

В случая искът по чл.432,ал.1 КЗ е предявен след като ищцата е заявила пред ответника претенцията си за обезщетяване по предвидения в КЗ ред .

Фактическият състав на чл.45 ЗЗД е доказан , като са установени авторството, противоправността на деянието и вината на водача на л.а. „ОЗ“ Н.Б. за настъпване на ПТП на 17.07.2020г., който е нарушил правилата за движение по пътищата: чл.21,ал.1 ЗДвП и чл.73,ал.1 ППЗДвП, като управлявал автомобила със скорост от 116 км/ч и по непредпазливост причинил смъртта на возещата се на предна дясна седалка до него Р.М.Б.а ,за което има постановена влязла в сила присъда по нохд.№129/2021г. на Габровски окръжен съд, ползваща се с доказателствената сила по чл.300 ГПК.

При настъпване на процесното ПТП , за управлявания от св.Б. лек автомобил е имало сключена с ответното застрахователно дружество застраховка ГО, което не е предмет на оспорване по делото и се установява от представената справка .

При настъпване на ПТП на 17.07.2020г. пострадалата Р.Б.а е била на 25 години, а ищцата на 53 години. Живели са в едно населено място и независимо,че не са живели в едно домакинство ,са се виждали почти всеки ден и са били в много близки отношения, поддържайки естествената връзка родител-дете, изпълнена с характерното за нея емоционално съдържание на взаимна обич, близост и грижа,подкрепяли са се и са си помагали , установено от показанията на св.Б. и И. В случая пострадалата е била в разцвета на нейната младост, трудово ангажирана, семейна с дете. Смъртта ѝ е настъпила от трагичен инцидент .Вследствие на нея завинаги е прекъсната връзката майка-дете. Смъртта на дете е непрежалима за майката, съпътствана с негативни емоционални изживявания за родителя ,преживял своето дете. Ищцата живее с болката от нелепата загуба на своята дъщеря, за нея тази загуба е непрежалима , предвид заявеното от свидетелите Б. и И.. Не са доказани търпени от ищцата вреди над обичайните за такава трагична житейска ситуация .Няма данни ищцата да е изпадала в депресивно състояние ,което да е налагало системен прием на медикаменти или ползването на квалифицирана помощ. От данните по делото не се е

установява ищцата да е била финансово зависима от дъщеря си и тя да е осигурявала издръжката на своите родители. Ищцата има и други деца, с които живее заедно в едно домакинство, при което не е сама в мъката си и напълно лишена от подкрепа. Съобразявайки тези обстоятелства, както и отчитайки към момента на настъпване на вредата през 2020г. икономическата обстановка в страната при установената МРЗ и средната такава, както и установения лимит на застрахователно покритие, съдът намира, че дължимото на ищцата обезщетение за причинените неимуществени вреди за търпените болки и страдания вследствие смъртта на нейната дъщеря в резултат на процесното ПТП, следва да бъде определено в размер на 135 000лв.

Ответникът е направил възражение за съпричиняване на вредата от пострадалата поради нарушаване на чл.137а,ал.1 ЗДвП. Възражението е основателно.

Процесното ПТП е настъпило поради виновното противоправно поведение на водача на лекия автомобил, който в нарушение на чл.21,ал.1 ЗДвП и чл.73,ал.1 ППЗДвП се е движил със скорост над максимално разрешената, което е станало причина за инцидента и причиняване по непредпазливост смъртта на пътувалата в автомобила на предна дясна седалка Р.Б.а, установено с влязла в сила присъда. Ако пострадалата е пътувала с поставен предпазен колан, който ограничава движението на тялото, не би получила тежката ЧМТ, довела до смъртта ѝ съгласно приетото по делото заключение на СМАТЕ. С нарушаването на чл.137а, ал.1 ЗДвП пострадалата е допринесла за настъпване на вредоносните последици от процесното ПТП. Обемът на съпричиняване следва да се определи на 1/3, предвид вида и тежестта на извършеното нарушение по ЗДвП и ППЗДвП от водача на лекия автомобил, което е станало причина за настъпване на произшествието с причинените от това вреди, и поведението на пострадалата, която не е изпълнила задължението си по чл.137а,ал.1 ЗДвП, с което е допринесла за настъпване на леталния изход от получените увреждания. Няма основание да се приеме, че делинквентът и пострадалата имат равен принос за вредите от процесното ПТП, предвид на това, че причина за настъпване на ПТП е единствено извършеното от водача на лекия автомобил нарушение по чл.21,ал.1 ЗДвП, което обуславя и по-големия принос в причинно-следствената връзка за настъпване на вредата. В случая управлението на автомобила е било с превишена скорост. Избраната от водача на МПС скорост е обуславяща за тежестта на уврежданията, които биха се получили при удар. В случая движението на автомобила със скорост над максимално разрешената е предпоставка за получаване на по-тежки увреждания при удар на МПС с друг обект, включително и от смъртоносни наранявания.

С оглед изложеното, определеното обезщетение от 135 000лв. следва да бъде намалено с 1/3, като се присъди на ищцата сумата от 90 000лв., до който размер бъде уважен предявеният иск. В останалата част – до размер от 150 000лв., искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан.

Горепосочената сума следва да бъде присъдени ведно със законната лихва, като нейната дължимост от застрахователя по задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ е посочена в чл.493,ал.1,т.5 КЗ. Съгласно тази разпоредба застрахователното

покритие обхваща и лихвите по чл.49,ал.2,т.2 КЗ – лихвите за забава,когато застрахованият отговаря за тяхното плащане пред увреденото лице при условията на ал.3. Съгласно чл.429,ал.3 КЗзастрахователят следва да заплати лихвата за забава,дължима от застрахования,считано от по-ранната от двете дати на уведомяването му за настъпването на застрахователното събитие - от самия застрахован по реда на чл.430 КЗ или от увреденото лице (в т. ч. и чрез предявяване на застрахователна претенция). В случая застрахователната претенция е предявена пред ответника на 17.11.2020г. Ищцата е претендирала присъждането на лихвата от по-късен момент - от изтичане на 15 работни дни от уведомяване на застрахователя,предвид на което и с оглед диспозитивното начало ,върху дължимото обезщетение от 90 000лв ,следва да се присъди законна лихва от 08.12.2020г.

При частичното уважаване на предявения иск и на основание чл.78 ГПК ,на всяка от страните следва да се присъдят разноски съразмерно уважената и отхвърлена част от исковете.

От пълномощника на ищцата адв.Д. са претендирани разноски за адвокатско възнаграждение за осъществено процесуално представителство при условията на чл.38 ЗА. В представения договор за правна защита и съдействие на л.37 от делото е посочено ,че страните уреждат отношенията за възнаграждение при условията на чл.38,ал.1,т.2 ЗА. Съобразно обема на осъщественото процесуално представителство и съразмерно уважената част на иска , следва от определеното адвокатско възнаграждение на адв.Д. като пълномощник на ищцата за настоящото производство от 4550 , на осн. чл. 38, ал. 2 ЗА във вр. с чл. 7, ал.2,т.5 от Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения , да се присъди в размер на 2730лв. съразмерно уважената част на иска .

На основание чл.78,ал.3 ГПК ищцата следва да заплати на ответника направените от него разноски по делото съразмерно отхвърлената част от исковете.Разноските са в размер на 1984лв.,включващи заплатено адвокатско възнаграждение от 1500лв. и депозит за вещи лица от 484лв., като съразмерно отхвърлената част от иска следва да се присъди на ответника сумата от 794 лв.

На основание чл. чл.78,ал.6 ГПК ответното застрахователно дружество следва да бъде осъдено да заплати по сметка на Габровски окръжен съд държавна такса върху присъденото обезщетение – сумата от 3600лв.

По изложените съображения ,съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗК„ЛЕВ ИНС”АД, ЕИК121130788,, със седалище и адрес на управление : гр.София, р-н Студентски, бул.”Симеоновско шосе”№67А, да заплати на Г. В. ИВ. ,ЕГН*****, от с.Д,общ.С, ул.”А”№*, сумата от 90 000лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени верди от смъртта на нейната дъщеря Р.М.Б.а , следствие настъпило на 17.07.2020г. ПТП, ведно със законната лихва от 08.12.2020г. до окончателното плащане, като ОТХВЪРЛЯ предявения иск в останалата част в размер над 90

000лв. до размер на 150 000лв.

ОСЪЖДА ЗК„ЛЕВ ИНС”АД, ЕИК121130788,, със седалище и адрес на управление : гр.София, р-н Студентски, бул.”Симеоновско шосе”№67А, да заплати на процесуалния представител на ищцата адв. Д.Т. Д. от ВТАК, ,гр.ВТ,ул.”Ц.”№** , адвокатско възнаграждение в размер на 2730 лв .на основание чл.38, ал.2 от ЗА , съразмерно уважената част от иска.

ОСЪЖДА ЗК„ЛЕВ ИНС”АД, ЕИК121130788,, със седалище и адрес на управление : гр.София, р-н Студентски, бул.”Симеоновско шосе”№67А, да заплати по сметка на Окръжен съд – Габрово сумата от 3600лв. дължима държавна такса върху присъденото обезщетение по предявения иск

ОСЪЖДА Г. В. ИВ. ,ЕГН*****, от с.Д.,общ.С., ул.”А.”№*да заплати на ЗК“ ЛЕВ ИНС”АД, ЕИК121130788, със седалище и адрес на управление : гр.София, р-н Студентски, бул.”Симеоновско шосе”№67А, сумата от 794лв. разноси по делото съразмерно отхвърлената част от иска.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд –Велико Търново в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Габрово: _____